

Για μια Αποστρατιωτικοποιημένη Λευκωσία, Κύπρο, Ευρώπη

Φέτος συμπληρώνονται 51 χρόνια από τη χάραξη της «Πράσινης Γραμμής» κατά μήκος του ιστορικού κέντρου της Λευκωσίας ως αποτέλεσμα των διακοινοτικών ταραχών του 1963. Η γραμμή αυτή δεν είναι απλά το σύμβολο της εθνοτικής σύγκρουσης και της διαίρεσης του νησιού σε ξεχωριστές επικράτειες· αντικατοπτρίζει τον ρόλο των Βρετανών και την παρουσία του πολυεθνικού στρατού των Ηνωμένων Εθνών ανάμεσα στα αλληλοσυγκρουόμενα εθνικά στρατεύματα· συνδέεται επίσης με το στρατιωτικό πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και την εισβολή του τουρκικού στρατού το 1974, γεγονότα που συνδιαμόρφωσαν το σημερινό στάτους κβο.

Η στρατιωτικοποίηση δεν ενδυναμώνει απλά τις εθνικιστικές ιδεολογίες και δεν περιφρουρεί μόνο τη διαίρεση του νησιού, αλλά επιπλέον οδηγεί αναπόφευκτα σε περισσότερες θεσμικές διακρίσεις και ενισχύει το ρατσισμό, το σεξισμό και την πατριαρχία. Σε αυτό το— μεταφορικά και κυριολεκτικά — συρματοπλεγμα εξουσιαστικών σχέσεων, η στρατιωτικοποίηση υποστηρίζει το εμπόριο όπλων και αυξάνει τις στρατιωτικές δαπάνες. Την ίδια στιγμή, στην εποχή μίας παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, το «δημόσιο χρέος» και το «εθνικό έλλειμμα» αυξάνονται, ενώ οι μισθοί και οι συντάξεις κουρεύονται και οι δημόσιες δαπάνες σε σημαντικότερους τομείς, όπως η κοινωνική πρόνοια και η περιβαλλοντική προστασία, μειώνονται διαρκώς.

Αντιλαμβανόμαστε αυτές τις εξελίξεις ως μια μεγάλη και συνεχή ήττα των ανθρώπων της Κύπρου, οι οποίοι υιοθέτησαν την εθνικιστική αφήγηση και τα μιλιταριστικά ιδεώδη. Με αυτόν τον τρόπο οδηγηθήκαμε ολοένα και περισσότερο σε μία μακροχρόνια διακοινοτική σύγκρουση και συνεπώς αποδεκτήκαμε το στάτους κβο που επιβλήθηκε από τις εθνικιστικές και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι η εθνοτική — θρησκευτική σύγκρουση και η γεωγραφική διαίρεση αποτελούν τις ιδανικές δικαιολογίες για να διατηρήσουν οι εξουσιαστικές δυνάμεις αυτό το ιδιότυπο και παρατεταμένο «καθεστώς εξαίρεσης». Αυτό το αυταρχικό και καταπιεστικό καθεστώς προσπαθεί να διευρύνει την εξουσία του και να επεκτείνει την κυριαρχία του σε κάθε κομμάτι της ζωής μας. Η επίκληση αυτού του «καθεστώτος εξαίρεσης» είναι αρκετή για να ανασταλούν εργασιακά, κοινωνικά, πολιτικά και περιβαλλοντικά δικαιώματα, αλλά και για να κατασταλούν ταξικοί αγώνες και κινηματικές δράσεις όλων των ανυπότακτων κομματιών της κοινωνίας, κυρίως των από κάτω και των από έξω. Σε αυτό το ιδιόμορφο αλλά και παρατεταμένο «καθεστώς εκτάκτου ανάγκης», όχι μόνο παραβιάζονται τα δικαιώματα και παραγνωρίζονται οι ελευθερίες μας, αλλά καταργούνται ακόμη και οι ίδιες οι πρόνοιες της «συνταγματικής νομιμότητας» και οι αρχές του «κράτους δικαίου» της αποκαλούμενης «αστικής δημοκρατίας».

Ως μια αντιεξουσιαστική ομάδα πιστεύουμε ότι έχει φθάσει η ώρα για τους ανθρώπους της Κύπρου να ενώσουν τις δυνάμεις τους, να κινητοποιηθούν και να αντισταθούν στις κυρίαρχες εθνικιστικές ιδεολογίες, την κλιμακούμενη στρατιωτικοποίηση των ζωών μας και την επανεμφάνιση ακροδεξιών πολιτικών κομμάτων. Είμαστε ενάντια σε όλους τους εθνικιστικούς και ιμπεριαλιστικούς στρατούς, τις μετα-αποικιακές στρατιωτικές δυνάμεις και συμμαχίες, καθώς επίσης και τους κρατικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς και εξουσιαστικούς θεσμούς. Κανένας δεν πρέπει να είναι στρατιώτης των κυρίαρχων ελίτ, ποτέ και πουθενά· γι' αυτό, δεν παραδίδουμε τις ζωές μας σε κανένα αφεντικό του κεφαλαίου και του πολέμου.

Οίκο-Πόλις | Τμήμα Εργασίας για την Οικολογία και την Πόλη

★ Συσπείρωση Ατάκτων

Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2015